

NAIGRZYSKO (2) *sb n*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (tak w -isko).

sg *N* naigrzysko (1). ◇ *pl A* naigrzyska (1). ◇ [*I* naigrzyski.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Naśmiewanie się, szyderstwo, także przedmiot szyderstwa (1) :

Zwrot: »stać się naigrzysko [komu]« (1): *Stalifmy fię zhańbieni fąśiádom náfzym/ sftalifmy fię náigrzysko i pośmiechowisko [subsannationem et derisum Vulg Ps 43/14]/ tym ktorzy około nas miełzkáią. WerGość 269.*

Szeregi: [»naigrzysko i fukanie«: *A kthorzy fie náigrzyfki y fukániem [ludibiis et increpationibus] nieukáráli/ doznali godnego fądu Bożego Leop Sap 12/26 (Linde).]*

»naigrzysko i pośmiechowisko« (1): *WerGość 269 cf »stać się naigrzysko«.*

2. Utrapienie [czyje] (1) : *Przetoż y iá wybiorę ná igrzyfká ich [eligam illusiones eorum]: y częgo fie obawali/ to przywiodę na nie Leop Is 66/4.*

3. [Zwidy, strachy:

Szereg: »naigrzyska i zdrady«: *Dla podpory fwey mdłości/ y przeciw frogiemu Aby miáła obronę/ fmokowi duźnemu. Ktory záfwe zwykł knśic Pánie członki twoiey Przez dziwne náygrzyfká/ y przez zdrady fwoie. KmitaTreny B.]*

Synonimy cf NAIGRAWANIE.

Cf NAGRANIE, [NAGRZYSKO], NAIGRAWANIE